

Efter valet

En valrörelse är nu över, men hur mycket handlade den om väsentligheter?

• Invandringen slår i år nytt rekord: över 100.000 permanenta uppehållstillstånd (PUT). Det är mer än något tidigare år i Sveriges historia.

Hur mycket diskuterades detta?

• I flera förortsområden pågår ett krig mot det svenska samhället, man eldar upp skolor och bilar, angriper ambulans och brandkår.

Vilka åtgärdsprogram presenterades där?

• Våldsbrottsligheten har ökat varje år och nått nivåer som hör krigstider till. Tungt kriminella organiserar sig och beväpnar sig alltmer.

Vilket parti hade synpunkter kring detta?

• Vårt folkförsvaret har skrotats, istället sänds svenska soldater till andra världsdelar.

Hur klokt är det?

• Efter avregleringen av el-marknaden har elpriserna skjutit i höjden. Av liknande skäl har vårt lands järnvägskommunikationer nedrustats.

Vilka alternativ erbjöds väljarna där?

• Oljan kommer inom en nära framtid att bli en bristvara och därmed allt dyrare.

Hur kommer det att påverka vårt samhälle? Vad händer med transporter? Hur går det med jordbruket?

Under valrörelsen gavs en bild av växande ekonomiskt utrymme, för antingen skattesänkningar eller nya "reformer". I själva verket finns en överhängande risk för svåra finanskriser i både USA och Europa.

Som en starkt exportberoende nation kommer detta att slå hårt mot Sverige i form av arbetslöshet och inkomstminskningar.

Dessutom är många svenska hushåll högt skuldsatta. Vad händer om räntorna stiger och huspriserna sjunkit? Hur ska lånen då kunna återbetalas?

Hur göra vårt samhälle mindre sårbart?

Borde inte det ha varit en fråga på dagordningen för åtminstone något av de till riksdagen kandiderande partierna?!

Varför denna tabloid?

Bakgrunden till denna tabloid är mediasituationen i Sverige. Varken etermedia eller stora dagstidningar tar upp viktiga samhällsproblem på ett bra sätt, för att ge en allsidig belysning och låta olika åsikter komma fram.

Tidningarna fungerar i hög grad som propagandamaskiner, där på både ledarplats och nyhetssidor bedrivs en kampanjournalistik. Oavsett vilken dagstidning man skulle välja serveras i huvudsak samma politiskt korrekta budskap.

Journalisterna för rikstäckande media bor till stor del avskärmade i medelklassreservat runt storstäderna, de lever idag under ekonomiska villkor och med en trygghet som skiljer sig från de flesta medborgares.

Medierna speglar således inte vanliga svenskars erfarenheter och verklighet, vi blir inte bekräftade i våra tankar och känslor. Allt färre finner det därför meningsfullt att betala prenumerationer på dagstidningar.

Tidningsbranschen är i kris. Men ett samhälle behöver kanaler för information och debatt, kultur och folkbildning. En fungerande demokrati förutsätter informerade, engagerade och kunniga medborgare.

Internet har här kommit att få en allt större betydelse. Begränsningen ligger dock på två plan:

1. Genom att där finns information i överflöd kan det vara svårt att orientera sig och sälla fram vad som är tillförlitligt och relevant.

2. Många, främst äldre personer, har inte lärt sig använda internet.

Här kan informationsspridning som denna fylla en funktion. I denna tabloid återger vi i huvudsak texter - ibland bearbetade och i sammanfattning - som funnits eller finns på internet.

Förtroende?

Enligt en opinionsmätning i december 2010 hyser 72% av svenska folket ett stort eller mycket stort förtroende för Fredrik Reinfeldt, vår nuvarande statsminister.

Är det ett förtroende som Reinfeldt är förtjänt av?

Politisk korrekthet

Det blir tyvärr ingen överdrift att säga att samhällsdebatten i Sverige gått i baklås.

Förklaringen till detta kan sökas i den politiska korrekthet som helt dominerar i massmedia och inom minst 7 av 8 riksdagspartier.

Det sägs om forna tiders Kina att när kejsaren nåddes av dåliga nyheter så avrättades budbäraren. På motsvarande sätt fungerar det i Sverige. Detta märks inte minst genom behandlingen av Sverigedemokraterna.

• I botten ligger här en föreställning att vissa ämnen eller sakuppgifter är **"obehagliga"**. Då vill man blunda för dessa. Begär dessutom att alla andra ska göra detsamma.

• Samma politiskt korrekta personer anklagar gärna andra för att vara **"fördomsfulla"**, utan att notera hur de därmed motsäger sig själva.

Vill man verkligen motverka fördomar, då måste man ju söka **sanningen**, dvs ta reda på fakta. Men som vi tvingats märka ägnar sig både massmedia och BRÅ ofta mer åt att mörka än att klargöra.

• Centralt i pk-tänkandet är hur man låter **fakta och åsikter flyta samman**. Konkret kan det betyda att den som ser problem, sammanhängande med invandringspolitiken, betraktas som en ond människa.

• Centralt är vidare att man ser till **goda intentioner**, eller föregivet goda intentioner, och mindre till faktiska **resultat** av vissa uppfattningar och handlingar.

• Sammanhängande med detta är **förnekandet av målkonflikter**.

I själva verket är detta kärnan i all politik:

- att göra vägval och prioriteringar,

- att bestämma sig för vad som är viktigast

- att se samband mellan problem och orsaker

- att bedöma vilka åtgärder som kan vara ändamålsenliga för att lösa problem.

Först av allt måste man då tillåta sig själv och andra att se verkligheten, utan skygglappar.

När det gäller meteorologer har vi nu nått den civilisationsgraden att vi låter dem rapportera även om dåligt väder utan att kasta ägg på dem, försöka dränka deras framföranden i visselkonserter eller att ge dem sparken.

En motsvarande civilisationsgrad måste eftersträvas inom politiken.

UTGIVARE

"Frågor för Sverige" utges av Jan Milld, redaktör och ansvarig utgivare:

Jag är pensionerad bussförare, uppväxt i Stockholm, nu boende i Dalarna. Har rest i över 50 länder och alltid varit internationellt intresserad. Nu är det Sverige som står i fokus för mitt intresse.

Politiskt har jag varit aktiv alltsedan 1960-talet, främst inom socialdemokratien. Gav bl.a. ut studiematerial *"Grundkurs för socialdemokrater"*.

Fram till mitten av 1980-talet tillhörde jag själv de politiskt korrekta. Det var ett misslyckande som tvingade mig att tänka om.

I ett dia-material hade jag tänkt mig att *"såga rasisterna jäms med fotknölna"*, genom att påvisa hur deras argumentering baserade sig på fördomar: invandrare var alls inte överrepresenterade som bidragstagare eller i brottslighet.

Det visade sig att där gick jag bet. Med andra ord hade jag haft fel. Min karta stämde inte med verkligheten.

Hur göra då?

I detta läge valde jag att fortsättningsvis utgå från verkligheten. Jag skaffade mig en ny karta.

År 1994 gav jag ut boken *"Lagom är bäst!"* i en första version. 1995 startade jag och Anders Sundholm föreningen *"Blågula frågor"*. Förutom tidskriftsutgivning och en webbsida organiserade BGF opinionsmöten. Webbsidan har utvecklats till en faktabank kring invandringsfrågor:
www.bgf.nu

Som SD-aktiv åren 2004-05 skrev jag studiematerialet *"Grundkurs för sverigedemokrater"* och fick igenom ett ställningstagande från riksårsmötet: *"Yttrandefrihet finns inte, om den inte finns för meningsmotståndare"*.

Senast har jag skrivit **"VIT-BOK.SE - mångkulturellt facit. Ett sammandrag"**. Se vidare sista sidan.

Idag är jag partipolitiskt oberoende och fri debattör (även om massmedia inte vill veta av mig). Jag kallar mig ekodemokrat.

ÖPPET MÅL! - men var är oppositionen?

Som 28-årig och MUF-ordförande skrev Fredrik Reinfeldt år 1993 "Det sovande folket". en skrift som nu stoppats undan.

Ett svenskt folk?

Ett folk som sover. Medborgare som är tröga och litet korkade, och egentligen aldrig borde ha fått någon rösträtt?

Det var ju Moderaterna (då Lantmannapartiet, sedan Högerpartiet) som mest motsatte sig införandet av allmänna och lika rösträtt i Sverige.

Var MUF-skriftens titel uttryck för något annat än ett allmänt folkförakt?

Klart är att samme Reinfeldt senare, som moderatledare och statsminister, uttryckt sig föraktfullt om svenskar och svenskhet.

År 2006 hade polishuset i invandrartäta Ronna, Södertälje, beskjutits av grovt kriminella. Strax därpå kom Reinfeldt på besök och fällde följande uttalande: *"Ursvenskt är bara barbariet, resten har kommit utifrån."*

Hösten 2010 fällde Reinfeldt - i samband med en riksdagsdebatt om lagen "Hets mot folkgrupp" (HMF) - dessa uttalanden: *"Att hävda att det finns en grupp ... som svenskar... visar sig väldigt ofta vara svårt att sedan definiera."*

"...vi-och-dom-tänkade... det finns stora risker om man accepterar den definitionen.. för vad är i så fall svenskt?"

Fredrik Reinfeldt skulle inte ifrågasätta att det finns tyskar, ryssar och kineser, men av någon anledning gör han det beträffande just svenskar.

Skyddsvärda grupper

Dessutom försvarar han HMF-lagen, där brott mot *"särskilt skyddsvärda grupper"* ska bestraffas särskilt hårt. Till dessa särskilt skyddsvärda räknas invandrare, dvs icke-svenskar. Indirekt medges därmed att det ändå finns även svenskar.

I resonemanget om invandrare som särskilt skyddsvärda ligger ett antagande om särskilt behov av skydd. Det måste innebära att andra - dvs svenskarna - skulle vara särskilt våldsbenägna.

Så ser ju inte verkligheten ut. I våldsbrottslighet är det vissa grupper av invandrare som ligger i topp. Främst de med bakgrund i Mellanöstern och Nordafrika är överrepresenterade, enligt BRÅ-statistik från 90-talet.

BRÅ har även gjort en färskare undersökning, men resultatet av denna hemlighålls för allmänheten i Sverige.

I Norge är man mer öppen med fakta. Beträffande överfallsvåldtäkter i Oslo under de senaste tre åren har samtliga förövare haft utomeuropeisk bakgrund. Offren är norska kvinnor.

Bilden lär inte skilja sig markant för Stockholm. Om några grupper är särskilt skyddsvärda - pga förhöjd risk att drabbas - är det alltså svenskar.

Till saken hör att antalet våldsoffer i Sverige ökat kraftigt. På tjugo år har det skett mer än en fördubbling av antalet anmälda misshandelsfall, till nära 90.000 år 2009. (år 2010?)

Nationalism och demokrati

I linje med sin syn på det svenska har Fredrik Reinfeldt tagit avstånd från nationell sammanhållning:

"Nationalismen är det gift som mer än något annat har förgiftat den här kontinenten." (DN- intervju den 29/12 -08)

"Ju mindre av nationalism, desto mer framgångsrik kommer mänskligheten att bli." (tal vid Stockholms Universitet den 14/12 -09)

Hur uppnå en fungerande demokrati? Där är ju nationen en nödvändig arena - för debatt, val och beslut.

En annan förutsättning är informerade och engagerade medborgare. Medborgarskapet urvattnades i höstas genom en grundlagsförändring på förslag av regeringen Reinfeldt. Förändringen innebär att "envar" som uppehåller sig i Sverige likställs med svensk medborgare.

Den grundlagsändringen blev aldrig föremål för någon diskussion under valrörelsen.

På motsvarande sätt agerade Reinfeldt år 2007, när han för svensk räkning undertecknade EU:s Lissabonfördrag - över huvudet på svenska folket.

Sitt främlingskap till demokratiska principer manifes-

terade Reinfeldt genom detta uttalande strax före valet:

"Jag vill gärna påpeka att de som lever på att driva upp ett vi- och dom-tänkande och ett i grunden hatfullt sätt att se på relationer mellan människor inte ska bli förvånade om sådant händer."

Uttalandet föranleddes av ett knivöverfall på en ung sverigedemokrat i Malmö, David Arnold, i dennes hem. Ytterligare ett grovt överfall inträffade just efter valet, med flera gärningsmän. Offret var denna gång en sverigedemokrat i Göteborg, Issa Issa.

Några dagar senare medverkade Reinfeldt vid en eftervalsdebatt på Publicistklubben. På en fråga kring detta politiska våld gick Reinfeldt till angrepp mot Sverigedemokraterna, med anklagelser om att de *"tycker synd om sig själva"* och *"hela tiden känner sig kränkta"*, för just ingenting.

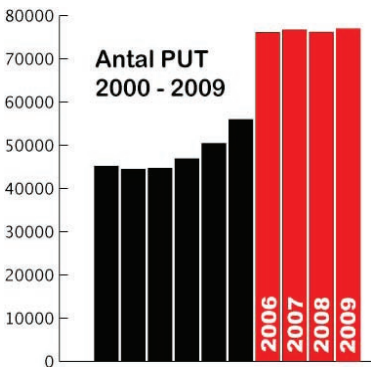
Inte mycket av vare sig empati med brottsoffer eller respekt för demokratiska spelregler från vår statsminister!

Invandring

Antalet beviljade PUT (permanent uppehållstillstånd) var i genomsnitt 38.000 per år på Göran Perssons tid. Därefter har siffran varit nära 77.000 (år 2010?).

"Det sprids en sorts föreställning att det mångkulturella

Samhället inte fungerar. Och det ropas på stramare regler och kulturell likriktning. Våra motmedel måste vara att visa att det mångkulturella samhället fungerar bättre. Det är ett mer spännande och mer intressant samhälle.” (SvD den 29/11 -07)

Den stora invandringen från kulturellt avlägsna länder har resulterat i nästan dagliga bränder av bilar och skolor i vissa förortsområden. Till många av dessa områden riskerar både brandkår eller ambulans att bli utsatta för stenkastning och annat sabotage vid uttryckningar.

Reinfeldt i riksdagsdebatten om HMF: “..vi skulle kunna ha den attityden att alla som bor här är svenskar... och ha en väldigt öppen och tillåtande syn...”

En öppen syn är ju en sak - att vi ger invandrare möjligheter att komma in i det svenska samhället. Men när Reinfeldt talar om en **“tillåtande”** syn - vad är det som ska tillåtas? Grundvalen måste naturligtvis vara att alla ansluter sig till

en gemensam värdegrund, inefattande

- en ambition att hederligt klara sin egen försörjning,
- inte förakta kvinnor eller svenskar,
- inte skada andra människor.

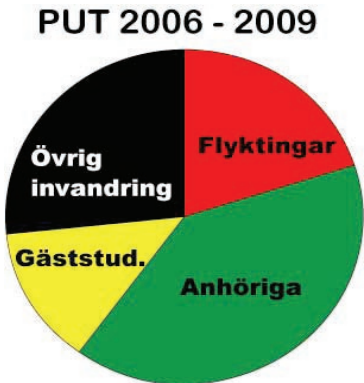
Att helt enkelt vilja bli goda medborgare i samhället och axla ett medansvar för Sveriges framtid.

Säkerhet

Under regeringen Reinfeldt har den allmänna värnplikten i Sverige avskaffats.

Istället har Sverige engagerat sig i ett krig på andra sidan jordklotet, genom att sända alltfler soldater till Afghanistan.

Kombinationen av detta krigs-äventyr i ett muslimskt land och en omfattande invandring av i huvudsak muslimer kan

inte vara lyckad ur säkerhetssynpunkt.

En bekräftelse på den saken var bombdådet under julhandeln i centrala Stockholm.

Journalisten Julia Caesar kommenterade Reinfeldts reaktion efter terrordådet: (http://snaphanen.dk/2010/12/14/julia-caesar-dags-att-vakna-sverige/)

”Likt en liten pojke klänger Fredrik Reinfeldt sig fast vid sagor och besvärjelser, vid vackra men fullständigt tomma ord som ‘öppet samhälle’, ‘leva sida vid sida’ och ‘väl-fungerande demokrati’. Han är pressad, och hans mönad räcker inte till för de krav som ställs på en statsminister i ett krisläge som detta. Vad statsministern inte förstår är att islam inte är förenlig med demokrati.”

”Vad statsministern inte heller förstår eller inte låtsas förstå är att det är just ‘den svenska öppenheten’ som har försatt oss i ett läge där vi är måltavlor för islamistiska terrorister.

Vi släpper oselekterat in kreti

och pleti över Sveriges gränser. Om de inte kan styrka sin identitet (96 procent struntar i den detaljen) får de uppehållstillstånd ändå. Vi har en utlänningslag som med ‘skyddsskäl’ som argument gör Sverige till ett paradys för förrymda terrorister och krigsförbrytare. Svenska politiker och myndigheter har alltså inte en aning om vilka som uppehåller sig i Sverige.”

Infrastruktur

Till detta kommer nedmonteringen av landets infrastruktur. Omorganiseringar och utförsäljningar, privatiseringar och s.k. konkurrensutsättning har fått konsekvenser som envar nu kan konstatera.

- El-priserna går än en gång i höjden, till helt orimliga nivåer.

- Järnvägstrafiken är inte längre att räkna med.

- Nedskärningarna inom sjukvården gör att den som

blivit sjuk måste ha tur för att få rätt hjälp i tid.

Regeringskansliet och den centrala byråkratin har däremot tillåtits svälla, för att sluka alltfler miljarder.

Välfärdsstaten

I sin skrift “Det sovande folket” skrev den unge Reinfeldt: “Överge den generella välfärdspolitiken och sluta att uttala löften om att välfärden kan garanteras politiskt.”

I TV förklarade han: **“Välfärdsstaten är omöjlig som konstruktion, ..”**

“Tro inte på bidrag i framtiden, tro inte på politikerna!”

“Man måste själv ta sig i kragen, man måste arbeta, man måste ha en inställning att inte söka bidrag, att inte förutsätta att någon annan ska göra det åt en.”

Samme Fredrik Reinfeldt driver som statsminister en invandringspolitik med en helt rekordartad omsorgs- och bidragsinvandring från länder i Mellanöstern och Nordafrika.

Erfarenheten visar att många av dessa är analfabeter och aldrig kommer att kunna försörja sig genom att vanligt förvärvsarbete på den svenska arbetsmarknaden. Kostnaderna för det svenska samhället blir enorma. Men denna politik kommer Reinfeldts förutsägelse från 1993 att besannas. Välfärdsstaten görs omöjlig - därför att man gör den omöjlig. En generell välfärdspolitik kan inte kombineras med en fri invandring.

Målet för Reinfeldtregeringen tycks vara att undergräva välfärdsstaten och skrota den sociala tryggheten. Det är i varje fall logiken av dess politik.

Kanske har Fredrik Reinfeldt rätt i att det svenska folket är sovande, men hur skulle det gå att fler vaknade till och började engagera sig politiskt, för att värna sina intressen?

Hur skulle det då gå med det mångkulturella projekt som Reinfeldt hyllar?

FENOMENET REINFELDT ger en allvarlig relief åt s-nederlaget i 2010 års riksdagsval: Kan man inte vinna val med en sådan motståndare, när ska man då lyckas göra det?

Det är nu hög tid att åtminstone något parti formulerar ett alternativ till den destruktiva och folkfientliga Reinfeldtlinjen.

Från webbsidan *“Den osynliga journalisten”*:

<http://denosynligajournalisten.blogspot.com/2010/12/demokraturen-sverige.html>

Demokraturen Sverige

”*Ingenting är mer ovärdigt ett kulturfolk än att utan motstånd låta sig styras av en ansvarslös härskarklick som drivs av dunkla drifter. Är det inte så att varje ärlig Tysk idag skäms för sin regering, och vem av oss anar det mått av skam som ska komma över oss och våra barn när en gång slöjan har fallit från våra ögon, och brott som vida överträffar alla mått, träder i dagen*”.

Citatet är hämtat från den tyska motståndsrörelsen ”Vita rosen” och deras första flygblad. Vita rosen bestod av sex medlemmar med anknytning till universitetet vilka propagerade mot Hitler under andra världskriget och avrättades genom halshuggning. De mest uppmärksammade är de unga syskonen Sophie och Hans Scholl tjugott och tjugotre år gamla universitetsstuderande vilka hade fått nog av det förtryck som rådde i det tyska samhället.

I en demokrati som Sverige eller låt oss använda ordet demokratur, är det än så länge ingen risk att bli avrättad fysiskt när man påtalar obehagliga sanningar. Däremot riskerar de som gör det att drabbas av repressalier från etablissemang och dess hantlangare vilket får konsekvenser inom alla områden av livet. Demokratur är en blandning mellan demokrati och diktatur där demokrati snabbt kan övergå till diktatur om en oregerlig befolkning som är tillräckligt många och eniga börjar ställa rättmätiga krav. Till en början handlar det om kontroll, trakasserier och förföljelse av oliktankande i syfte att få de oregerliga att inrätta sig i ledet. Det är där vi befinner oss idag.

- - -

Idag verkar vår makthavare för söndring och splittring i ett enda syfte som är att skapa en viljelös, rotlös, identitetslös, konsumerande befolkning som det går att styra över. Detta hade aldrig lyckats utan massinvandring, mångkultur och substanslös på gränsen till infantil tv underhållning som fördummar befolkningen samt en media elit som invagar invånarna i en slags falsk trygghet. Nu börjar tack och lov allt fler att se igenom hyckleriet.

De självutnämnda profeterna har nämligen inte som syfte att frambringa fritänkande och kritiskt granskande individer som vet att ta vara på sina demokratiska och samhällseliga rättigheter. De önskar behålla sin makt över massan för utan den makten görs de själva maktlösa och skickas ut i kylan. Vad alla dessa samhällsförstörare tänker och tycker innerst inne om vad som pågår i landet, kan vi bara gissa oss till.

Min övertygelse är att ett stort antal utan tvekan, skulle motsätta sig mångkulturen om de hade vågat. Precis som i nazityskland skulle många av de tyska medborgarna under denna tid ha skrivit under de unga kämparnas upprop om de vågat. Resultatet av deras brist på civilkurage ledde till massmord och till att ”vita rosen” tvingades verka i det fördolda. Idag hyllas de och om de inte hade avrättats så hade de innehaft hjältestatus.

Människors rädsla är roten till allt ont och att inte ta ställning är också att ta ställning genom att inte ta ställning. Du väljer att inte välja och det är ett val som skapar konsekvenser. Bra eller dåliga, för många eller ett fåtal, på lång eller kort sikt. Det skapar konsekvenser!! Vad som skiljer människan från djuren är att människan har en möjlighet att göra val medan djuren lever på instinkt. Därför har människan fått ett ansvar att förvalta jorden och att göra den till en trivsamt plats att leva på. Individen måste börja där den står. I det lilla, i sin närmaste omgivning för att sedan sträcka sig allt längre och längre ut.

Detta tycks inte minst våra makthavare ha missat som istället för att se sönderfallet i närmiljön, landet, väljer att fokusera på problem som råder i andra världsdelar. Lösningen är att göra Sverige till hela världens socialbyrå och till en mångkulturell krutdurk i tron att de är goda. Det ligger inget gott i att förstöra ett helt land eller att förstöra livet för ett helt lands befolkning. Detta visste de Sophie och Hans Scholl blott tjugott och tjugotre år gamla.

I likhet med signaturen "Julia Caesar" arbetar "Den osynliga journalisten" alltså anonymt. Så måste det vara - annars skulle de drabbas av yrkesförbud.

Varför finns massmedia?

Media och journalister utgör en **maktfaktor** i samhället.

Traditionellt har det talats om media som en *"tredje statsmakt"*, med uppgift att granska de två andra statsmakterna, dvs regering och riksdag.

I praktiken lever de tre dock i symbios, som ett enhetligt etablissemang med en gemensam politisk agenda.

Kampanjanden

Tidigare tillhörde det journalismens elementa att skilja på *fakta* och *åsikter*, *nyheter* och *kommentarer*.

Nu kan allt flyta samman, till ett massivt kampanjande, där dagstidningar driver sin linje på både ledarplats och nyhetsplats, framsidor och löpsedlar, debattsidor och insändarsidor.

Ett tydligt exempel är aftontidningarnas framsidor och löpsedlar på valdagen 2010, där de klargjorde för läsarna hur de borde rösta.

Kampanjandet går igen från folkomröstningen i Sjöbo 1988, då *Sven-Olle Olsson* utsattes för ett ursinnigt mediadrev, där inga invektiv var för grova (*"Svin-Olle"*).

I höstas blev *Ulf Nilson* måltavla, efter att han i en krönika konstaterat att det finns svenskar, och att vi är på väg att försättas i minoritet i Sverige.

Intressant var hur Journalistförbundet (SJF) här gjorde sig till tolk för att personer som påpekar sådana fakta ska kunna straffas rättsligt.

Tidningen Journalisten slog upp stort en artikel av *Paul Ronge*, där denne menade att Nilsons krönika var åtalbar: *"Hets mot folkgrupp"*.

Istället för att försvara yttrandefriheten verkade SJF för raka motsatsen!

Massmedia behövs för en fungerande demokrati, så att medborgarna kan

- **hållas tillförlitligt informerade om väsentligheter**
- **få debattföra för meningsutbyten.**

Det samhälleliga uppdraget understryks av presstödet, som årligen uppgår till över en halv miljard kronor. Och Sveriges Television har rätt att ta ut en ganska hög licensavgift av envar som äger en TV-apparat.

Ett uttalat syfte med både presstödet och en statlig television har varit att främja mångfald i åsiktsbildningen. Pluralism.

Så har det inte blivit. Redaktionerna agerar likriktat. Journalisterna går i takt, som soldater i en armé. En armé av ockupanter.

Tillmälen

Medias hantering av dissidenter har också tagit sig uttryck i användandet av **negativa epiteter**. Längre fanns ett centralt direktiv från *Staffan Sonning* och *Dagens Eko* om att partinamnet *"Sverigedemokraterna"* inte fick nämnas utan att förses med epitetet

mellan *Muhammed Omar* och *Magnus Ramstorp*. Vi blev ju utsatta för en kupp, kan man säga. En studiogäst som var inbjuden för att tala i ett ämne och som var väl genompratat, som hade en politisk agenda, och som bland annat anklagade *Fredrik Federley* för att vara sionist och samla in pengar som gick till vapen som fosforbomber i Gaza.

- **Det är väldigt sällan det här händer oss, att en person så att säga gör någonting som inte var... tänkt... i studion, och... Man kanske ska ha en liten... bara veta vad Omar just nu har för agenda... om ni använder honom i olika sammanhang., vad det är han tycker är viktigt att prata om.**

- **Det svåra är att vi har ju inte alltid kontroll över vad som kommer att hända i en direktsändning, det är någonting vi spelar med varje kväll. Och nu hände det här igår. Och det är väldigt ovanligt, kan man konstatera.**

Anders Sundkvist, planeringschef:

- Och konsekvensen för hans egen del kommer väl att bli att rätt många redaktioner kommer att bli rätt försiktiga med att använda honom.

Någon frågar:

- Inga anmälningar än?

Sundkvist:

- Det har kommit en nu.

Landahl:

- Sen kan jag väl också säga en sak till er redaktörer, som hon sa igår hon var väldigt olycklig över det, att precis när han sa det här, Omar, så gav hon väldigt mycket information i örat till Lennart. Alltså det blev så här **panik**,..."

SVT har ett särskilt program med namnet **"Debatt"**, men där ser man till att ha många deltagare och ont om tid, så alla pratar i munnen på varandra. T.o.m. programledaren avbryter när någon försöker komma fram till något väsentligt. Det är inte syftet med programmet att närma sig lösningar på de program man tar upp.

Nej, det handlar **"infotainment"**. Dvs underhållning, samtidigt som det ges alibi - efteråt kan man hävda *"frågan har diskuterats"*, *"några har fått komma till tals"*.

likasinnade. För dem är det av större betydelse att värna sina karriärer och där ingår att demonstrera att de är goda och progressiva människor. Det är viktigare än att allsidigt rapportera om det ansvarslösa asylmottagandets kostnader och konsekvenser."

Sakine Madon i Expressen den 4/7 -09, om hur journalisterna *"lever i samma kvarter"* :

"Högalid på Södermalm i Stockholm toppar i popularitet; där bor hela 371 journalister som kan morsa på varandra i matbutiken och föreslå nästa brunch eller lattefika. Stockholms innerstad lockar 19 procent av samtliga svenska journalister - på en yta där tre procent av svenska folket bor.

1 259 journalister trängs på Södermalm, medan det i Rosengård bor sju och i Angered tio."

Mörkningar

Likriktningen märks också i nyhetsurval. Inte bara vad man skriver om, utan än mer vad man inte skriver om. Eller hur man vinklar så att en direkt lögnaktig bild förmedlas. Detta märks särskilt beträffande brott och förövare. Konsekvent förtiger man dennes identitet, när han - vilket ju ofta är fallet - har utländsk bakgrund, medan motsatsen sker de gånger förövaren är etnisk svensk.

Till de grövre exemplen hör Aftonbladet den 28/11 -05, efter att två svenska flickor i Göteborg, Linda och Jenny, blev brutalt misshandlade av fyra unga män. De presenterades som två svenskar, en finländare och en somalier, med dessa siluettbilder:

I själva verket såg de ut så här:

Styrningen

Hur styrs redaktionerna och journalisterna? Hur får man dem att så lydigt gå i takt?

Ett antal moment kan här samverka:

- utbildning
- gruppträck
- boende
- hög lön
- otrygga anställningar.

Gunnar Sandelin, på News-mill 2009:

"Invandringens sociala och ekonomiska verklighet finns långt bort från den politiska och mediala elit som lever i solida bostadsområden, där högvärlade umgås med

Merit Wager den 19/7 -09:

"Svenska journalister har, genom att undvika att rapportera allsidigt, i årtal vilselett allmänheten i asyl- och migrationsfrågor. Jag har själv hört journalister säga att de inte vågar skriva si eller så (trots att det varit viktigt och sant) för att det varit 'negativt om invandrare' och de hysar en stor och svårförståelig rädsla för att bli utmålade som 'rasister' och 'främlingsfientliga'. Maken till märkligt resonemang - och självcensur - kan man nog bara möta bland journalister i Sverige, knappast någon annanstans. Jo, i diktaturer, förstås."

(<http://meritwager.wordpress.com/2009/07/19/skrämmande-fakta-ska-ocks-a-redovisas>)

Visste du detta, om Sjöbo?

Beslutet att i Sjöbo hålla en lokal folkomröstning om asylantmottagning togs i partipolitisk enighet. Vad kommunen skulle ta ställning till var mottagandet av 15 asylanter.

Den som kom att leda nej-sidan var kommunistrelseordförande och centerledare i Sjöbo, lantbrukaren Sven-Olle Olsson. Valkampanjen uppmärksammades i riksmidia, på ett ensidigt sätt.

I en intervju för Blågula frågor (BGF) 1997 framkom att Sven-Olle Olsson särskilt reagerat mot ett radioinslag av Göran Skytte. Direkt efter ett bandat inslag med Sven-Olle fick Bengt Westerberg komma in, för att kommentera vad Sven-Olle sagt!

"Då var jag inte närvarande, då var det han och Bengt Westerberg. Jag tycker det är för dåligt av en journalist att göra på det sättet, jag kan inte nog uttala min avsky över detta!"

Hade jag fått minsta chans att bemöta Bengt Westerberg hade det väl varit okej. Hur skulle en valdebatt se ut, om man först kallade in Carl Bildt att uttala sig och sedan låta Göran Persson sitta och kommentera detta?"

Resultatet av folkomröstningen i Sjöbo blev en jordskredsseger för nejsidan, med en majoritet på 67%! Sju av tio hade röstat nej.

Centern gick samtidigt fram kraftigt, och ökade sitt mandantantal i kommunfullmäktige. I Sven-Olle Olssons egen valkrets ökade centerrösterna med 150 procent.

På riksplanet gick Centerpartiet däremot bakåt i valet.

Dessa valresultat blev dock aldrig kungjorda i centerpres-sen.

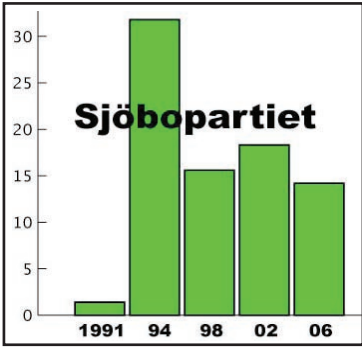
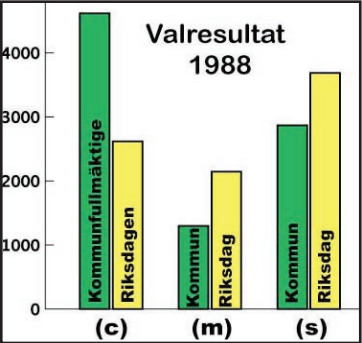
Sven-Olle för BGF:

"Var man än visade sig så fick man ju höra samma synpunkter, 'det kommer in för många'. Vem man än pratade med - släkt, vänner, bekanta - så hade man samma åsikt som jag. Sen sitter det 349 stycken uppe i Stockholm, med en helt motsatt uppfattning."

Kan det verkligen vara så, eller finns det bland de här 349 någon som har en annan åsikt?"

Efter valet, i oktober 1988, höll Centerpartiet riksstämma i Borås. Där beslöts att utesluta Sven-Olle Olsson ur partiet.

Därefter tog han initiativ till ett nytt, lokalt, parti: **Sjöbopartiet** - som i valet 1994 blev kommunens största. 32% av rösterna gav 16 av 49 platser i fullmäktige.

Sven-Olle:

"Hade Centern följt mina åsikter då skulle partiet idag vara det största borgerliga partiet, kanske även det största totalt sett. Nu ser man ju, det går bara nedför för Centern."

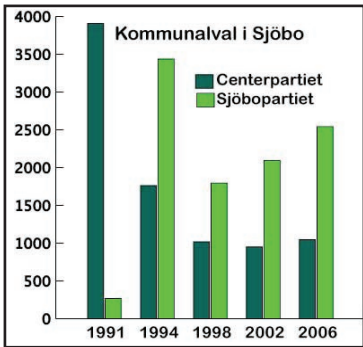
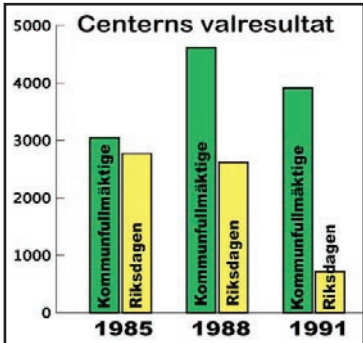
I riksdagsvalet 1988 fick Centerpartiet 2000 fler röster i kommunalvalet än i riksdagsvalet - 4.615 mot 2.618 röster.

45.3 procent mot 26.0 procent av rösterna - en skillnad på nära 20 procentenheter.

Det var framförallt från (m) och (s) som Centern vann över röster i kommunalvalet -88.

År 1991 hade många centerpartister övergivit sitt parti i riksdagsvalet.

Under flera val i följd var Sjöbopartiet kommunalt väsentligt större än Centerpartiet.

I notisernas värld

Undanstoppat i en liten notis i Svenska Dagbladet den 27/11 2010 stod följande att läsa:

"Värden måste bli bättre på att tidigt ställa rätt diagnos, eftersom smittan sprids lätt i skolmiljö."

Smittskyddsinstitutet om det faktum att 564 fall av lungsjukdomen tuberkulos inrapporterats under årets första tio månader.

En ökning med tio procent jämfört med fjolåret. I 14 fall

var sjukdomen orsakad av multiresistenta bakterier."

Vad som tillåts ske är alltså följande:

1. Vi importerar TBC-smittade, i vissa fall bärande på resistenta bakterier.
2. Ingen kontroll görs vid gränspassagen, av vilka utlänningar som bär på denna smitta.
3. De tillåts arbeta bland många barn, på förskolor.

4. Media mörkar, genom att stoppa undan sådana nyheter. En ökning med 10% på ett år, 14 fall med resistenta bakterier.

Detta borde inte stanna vid en undanskynd notis på sidan 24 i SvD, när det borde ge

- helsidor i dagstidningarna – som det senaste drevet mot monarkin,
- eller löpsedlar och framsidor, som kvällspressens inhopps mot Sverigedemokraterna på valdagen.

Lågt förtroende för journalister

Ur FriaTider, den 17/12 -10:

Endast fyra procent av svenskarna känner förtroende för journalister, enligt en ny undersökning. Bland de undersökta yrkesgrupperna är det bara bilförsäljare som mistros mer.

De två grupper som flest svenskar litar på är läkare och poliser, som 55 respektive 50 procent av de tillfrågade uppger sig ha stort förtroende för. Allt enligt en undersökning

som Fastighetsbyrån låtit företaget Reagera Marknadsanalys göra.

Samtidigt litar 21 procent på advokater – en yrkesgrupp som alltså är många gånger pålitligare än journalisterna om svenska folket får säga sitt. I botten av listan över pålitliga yrkesgrupper återfinns förutom journalisterna även fondförvaltare, som fyra procent har förtroende för, och bilförsäljare, som endast en procent litar på.

Hela listan

Läkare – 55%
Poliser – 50%
Banktjänstemän – 21%
Advokater – 21%
Hantverkare – 13%
Politiker – 6%
Fastighetsmäklare – 5%
Journalister – 4%
Fondförvaltare – 4%
Bilhandlare – 1%

(<http://www.friatider.se/fortroendet-for-journalister-extremt-lagt>)

LANDSBYGDSFRÅGOR

Det finns knappast något parti som inte är villigt att skriva under på parollen "Hela Sverige ska leva!".

Ändå blev landsbygdens frågor bortglömda i årets valrörelse. Närmast kom kanske trojkan, med sitt förslag om höjd bensinskatt. Men det slog ju åt fel håll, i förhållande till landsbygdens intressen.

Tids nog kommer kostnaderna att stiga för drivmedel och bränsle, i takt med att oljan börjar ta slut. Så en radikal omställning kommer att framtingas, både vad gäller transporter och jordbruk. Ju förr denna påbörjas, desto större utsikter får vi att kunna "mjuklanda".

I själva verket ser jag här en renässans för landsbygden! Utan billig olja för maskiner och konstgödsel måste vi återgå till en mer lokal och småskalig, arbetsintensiv och långsiktigt hållbar form av jordbruk. Det kommer att medföra en återbefolkning av landsbygden.

Jag kan inte komma på något som tydligare visar oförståelsen för landsbygdens situation än beslutet om förekomst av varg i vilt tillstånd - inte i de delar av landet, där man är mest positiv till varg, utan i just de landsdelar där man är minst positiv.

Så snart en varg visar nära Stockholm blir det ju tillstånd att skjuta den. Ställ mot detta domen mot lantbrukaren Stig Engdahl i Dals-Ed i Dalsland:

I maj 2003 hade Engdahl skjutit en varg - efter att han själv fått tio av sina får rivna och vargen tre dagar senare hoppat över ett "varg-säkert" el-stängsel och dödat två får även för grannen, och därefter åter satt kurs mot Engdahls fårhage.

Stig Engdahl åtalades, men friades i tingsrätten. I hovrätten dömdes han däremot - för "grovt jaktbrott" - till sex månaders fängelse. Domen överklagades, men Högsta Domstolen vägrade ta upp frågan.

Engdahl lämnade in nådeansökan till regeringen - då socialdemokratisk, med Thomas Bodström som justitieminister. Det blev avslag, och 2006 avtjänade Engdahl sitt fängelsestraff.

Jag kan inte se detta som annat än ett övergrepp. Ska det finnas vargar i vilt tillstånd i Sverige, då måste ägare av tamdjur ha rätt att freda sina djur.

Om vargar verkligen är så ofarliga och problemfria som det hävdas, kan de då inte placeras i Nackareservatet utanför Stockholm?

Jag ser här en klar parallell till invandringsfrågan: tillskyndarna av projekten bor på annat håll och behöver inte betala något pris. Detta ska andra göra!

På engelska finns ett uttryck för detta "NIMBY" - "Not in my backyard" (Inte hos mig).

Lojalitet var?

Fredrik Reinfeldt kritiserade på Publicistklubbens eftervalsdebatt den 11/10 -10 Sverigedemokraterna för att vara okunniga och orealistiska: Sverige är bundna av internationella avtal på ett sätt som just inte gör någon annan politik möjlig än den som regeringen för. SD:s politik är genomförbar.

Men om varje svensk regering som vi väljer är helt bakbunden, spelar det då någon roll vilket parti vi röstar på?

Naturligtvis måste vi utgå från att demokrati är möjlig, att samhällsutveckling kan påverkas, att det spelar roll vad vi svenskar vill!

Frågan är dock var Fredrik Reinfeldt vill, Eller var han har sina lojaliteter. Hämtar han sitt mandat från svenska folket eller från främmande makt?

Hade denna fråga ställts skulle anklagelsen kommit “som ett brev på posten”: frågeställaren hänger sig åt *"konspirationstänkande"*.

Efter vad som nu framkommit genom Wikileaks-dokument bekräftas just detta: Sveriges regering tar order från Vita Huset i Washington.

Från bloggen Falkvinge den 25/12 2010:
(<http://rickfalkvinge.se/2010/12/25/det-kom-en-julklapp>)

Några dagar innan jul fick jag ett paket med några telegram ur WikiLeaks’ stora samling, “som kanske kunde intressera mig”, av en anonym källa. De hade publicerats delvis av SVT tidigare.

Men det var vad som inte hade publicerats av SVT som var rena sprängstoffet. Det tog mig fyra dagar att förstå vad jag precis hade fått i svart på vitt, och jag har fortfarande inte smält det.

Kortfattat: varenda lag, varenda utredning som varit fientlig mot nätet, ungdomar och medborgarrätter här i Sverige de senaste åren har varit beställningsjobb av USAs regering och amerikanskt näringsliv. Vi anade att det var så, men hade trott att det kanske kommit lite härifrån och lite därifrån. Det var fel. Det var koordinerat och den svenska regeringen hade fått en checklista att bocka av, och beskrivs i diplomattelegrammen som "mycket samarbetsvillig" och "är helt med på noterna".

Sedan 2006 har vi påstått att datalagring, polismetodutredning, utredningen som ville stänga av folk från nätet (Renforsutredningen), den politiska rättegången och förföljelsen av The Pirate Bay, IPRED och FRA alltihop är del i en större helhet, en sammanhängande helhet som är styrd av amerikanska intressen. Det har låtit konspiratoriskt i överkant. Rentav löjligt. Vi har menat att den amerikanska regeringen jagar på en systematisk nedmontering av medborgarrätter i Europa och på andra platser för att amerikanska företags dominans inte ska riskeras, och då framför allt på upphovsrätts- och patentområdet.

Men plötsligt stod det där i svart på vitt. Så långt att de tjänstemän på Justitiedepartementet som har skrivit själva lagtexten till IPRED, tjänstemän som jag har namngivit och kritiserat, har varit på ambassaden och fått instruktioner.

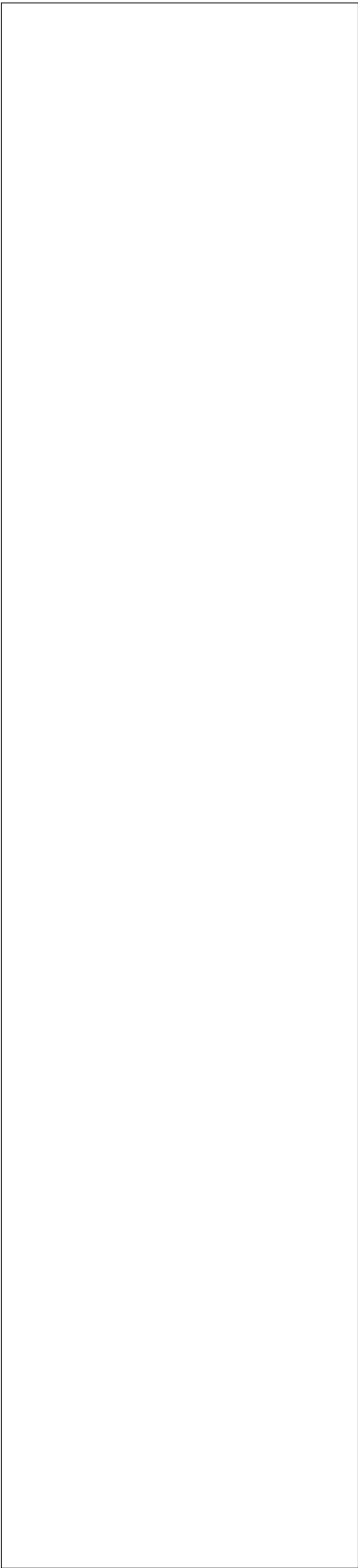
Från bloggen alexandersson:
(<http://henrikalexandersson.blogspot.com>)
“Vems ärenden går politikerna, egentligen?”

När vi medborgare väljer representanter till riksdagen (och därmed även regering) och till Europaparlamentet – då utgår vi från att det är oss de skall representera och att det är våra intressen som de kommer att sätta i främsta rummet.

Detta är ett felaktigt och godtroget antagande, har det visat sig. Politikerna sätter andra saker i främsta rummet.”

“Enligt det amerikanska ambassadtelegrammet 09STOCKHOLM141 – som läckt ut via Wikileaks – så agerar de flesta av våra politiker utifrån USA:s intressen vad gäller frågor som rör övervakning, fildelning och internets frihet.”

“Det är nu bevisat att lagstiftningen drivs på av särintressen. Och svenska politiker verkar ofta sätta deras intressen framför svenska folkets intressen och frihet.”

Självmondsbombaren

Några konstateranden. efter bombdådet i centrala Stockholm under julrusningen:

1.

- Alla muslimer är inte självmondsbombare

2.

Det faktum att i Sverige finns närmare en halv miljon muslimer ger både rekryteringsmöjligheter och aktions-utrymme för självmondsbombare.

3.

Det faktum att Sverige har trupper i Afghanistan förser extrema muslimer med ett motiv att angripa Sverige.

4.

Den nu aktuella självmondsbombaren, *Taimour Abdulwahab*, hade för avsikt att spränga sin bomb bland många människor. Om detta hade lyckas skulle det sannolikt blivit hundratals dödade eller skadade.

5.

Taimour Abdulwahab lämnade efter sig detta meddelande:

"Till Sverige och svenska folket. Med anledning av den svenska tystnaden kring Lars Vilks målningar och de svenska soldaterna i Afghanistan - nu ska era barn, döttrar och systrar dö lika som våra bröder och systrar och barn dö. Nu har islamiska staten uppfyllt vad de har lovat er. Vi finns nu här i Europa och i Sverige, vi är en verklighet, inget påhitt..."

6.

Invandringen till Sverige av fler muslimer fortsätter i oförminskad takt.

7.

Sveriges justitieminister, *Beatrice Ask*, meddelade i december att hon (i motsats till Säpo) inte ser det som ett växande problem att människor reser utomlands för att delta i träningsläger hos terrororganisationer. Hon har inga planer på en förändrad lagstiftning.

Invandringsfakta

- 96% av de som söker asyl i Sverige visar inte uppå några id-handlingar

- många får stanna utan att deras identitet blivit klarlagd

- många får svenska medborgarskap utan att kunna svenska

- många "flyktingar" besöker sitt hemland snart efr att det fått sitt svenska PUT, med bidragsförsörjning

- de flesta "ensamkommande flyktingbarn" är tonårspojkar eller män

- svenska regler för anhöriginvandring är mer kravlösa än i andra länder

- 76 procent av anhöriginvandringen år 2010 varnyetablerad anknytning, dvs import av äktenskapspartners från det gamla hemlandet.

Islamfakta

Kravfullheten från muslimer i Sverige är stor, vad många muslimer begär är att det svenska samhället ska anpassas till dem - inte tvärtom.

Om de agerar så redan som en minoritet på 5% av befolkningen i vårt land - hur ska de då komma att låta när de blivit 55%?

Åke Sanders bidrag i antologin *"Tvärkulturella möten"* är tankeväckande. I ett bidrag understryker Sander där islams totalitära anspråk:

"...islam inte är begränsat till någon speciell sfär, några speciella tider eller platser, utan är något som gäller för hela livet och hela tillvaron, för hela skapelsen."

"Om inte människan väljer att underkasta sig Allahs vilja med henne rubbar hon... hela skapelseordningen."

Islam är en *"kosmocentrisk religion"* som *"innefattar tillvarons alla delar: hela det privata såväl som det sociala, kulturella, ekonomiska och politiska livet, och inte enbart det som från vår horisont betraktas som den religiösa sfären."*

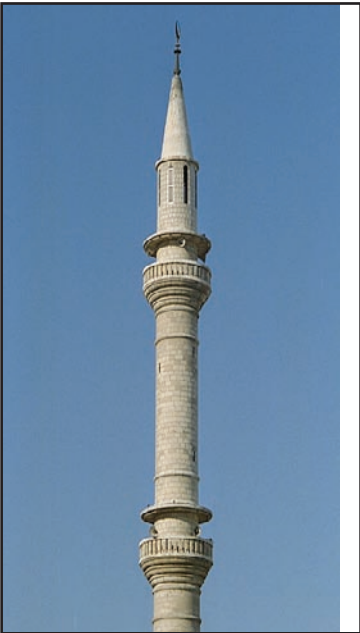
"Inom religionens värld kan alltså vad Gud säger vara viktigare och gå före t.o.m. demokrati, jämställdhet mellan könen och att ha hjälm när man cyklar."

"...det inte är en ren privatsak huruvida man följer religionen (är religiös) eller inte." Individens beslut påverkar kollektivets lycka, därför *"anser kollektivet sig ha rätt att utöva tvång på individen..."*

"...att lära känna och bringa sitt samhälleliga och privat liv i överensstämmelse med Allahs heliga skapelsevilja. Detta är en muslims - ja enligt islam varje människas - yttersta angelägenhet."

Den dag muslimer blir i majoritet i vårt land - är de då anhängare av "mångfald"?

Kommer de inte att föredra en islamsk stat - för samtliga invånare i Sverige?

Bloggen Cavatus skriver om miljöpartisten Daniel Arospide Alata och den bild som han ger av insidan på Södermalmsmoskén, genom "wallraffande". Hela texten, med ett filmavsnitt, finns här:

...Daniel Arrospide Alata, som under ett halvår infiltrerade sig i Stockholms största moské, Södermalmsmoskén. Arrospide ville få reda på vad som händer bakom kulisserna hos "fredens religion". Vad han fick reda på var inte vad han hade hoppats på. Istället fann han det vi fruktar mest av allt, en välorganiserad grupp som aktivt rekryterar män för det heliga kriget mot alla otrogna (icke-muslimer).

Arrospide har en debattartikel på Newsmill där han berättar om sitt wallraffande. Tilläggas bör att artikeln på Newsmill i sitt nuvarande skick är en censurerad version...

Vid infiltrationen framgår det bland annat att imamen är mycket väl medveten om denna rekryteringsverksamhet. Dementierna från imamen i Svenska Islamiska Samfundet är ett spel för galleriet, enligt Arrospide, varvid man kan konstatera att det uppenbarligen rör sig om ett flagrant exempel på det i Koranen omnämnda **taqyyia**. Al-Qaida jobbar alltså helt fritt i denna miljö här i Stockholm och imamen gör inget för att stoppa det.

Arrospide i sin publicerade Newsmillartikel:
"...Faktun är att personer från terroristnätverket Al Qaeda rekryterar på löpande basis svenska muslimer av alla åldrar för det heliga kriget Jihad. Imamen vet precis vilka de är ..."

Arrospide i sin ocensurerade text:
"Jag vägrar leva i rädsla på grund av Imamernas ovilja att samarbeta med SÄPO. De påstår att de inte stöder terrorismen och det är dags för dem att välja sida."

<http://aktualia.wordpress.com/2010/12/16/wallraffande-i-sodermalmsmosken/>

"Värdegrund" - vad är det?

Denna text är skriven av etnologen *Karl-Olov Arnstberg*. I sin helhet finns artikeln på Merit Wagers blogg:

http://meritwager.wordpress.com/2010/11/25/be-my-guest-90-karl-olov-arnstberg/

Begreppet Värdegrund

Se t ex SvD den 24 /11, där man under rubriken ***"Kultursverige agerar motSD"*** bland annat kan läsa att Riksteatern startat ett internt arbete för att komma fram till hur de ska förhålla sig till Sverigedemokraterna som riksdagsparti. Verksamhetschefen Mia Larsson säger att de måste acceptera att Sverigedemokraterna blivit demokratiskt valda men att det inte hindrar Riksteatern från att bestämma hur dialogen med dem ska se ut. Hon säger: *"Vår värdegrund är allas lika värde och Sverigedemokraterna delar inte den värdegrunden"*.

Detta är ett konstaterande som jag är övertygad om att många institutioner, myndigheter och även företag skulle kunna skriva under på. Jag skulle vilja tillägga "tyvärr" därför att värdegrund är ett skitbegrepp.

Påståendet att Sverigedemokraterna inte delar värdegrunden "allas lika värde" är inte ett sakligt konstaterande utan en beskyllning.

Lika lite som andra partier är Sverigedemokraterna så dumma att de serverar sina motståndare den typen av påståen-

den på ett fat. Det är istället en slutsats som Mia Larsson och andra på Riksteatern drar utifrån en mer eller mindre, förmodligen det senare, djup insikt i Sverigedemokraternas politiska budskap.

För att börja i den ände som jag är övertygad om att Riksteaterns företrädare inte skänkt en tanke, så bevisar de redan i detta korta påstående att de inte alls tillämpar värdegrunden om "allas lika värde" därför att i så fall hade de givetvis inte ifrågasatt Sverigedemokraterna. Genom att vilja utesluta dem markerar de ju att Sverigedemokraterna inte har samma värde som andra demokratiskt valda politiska partier.

Skälet till att de gör ett så uppenbart tankefel är att det här inte i första hand handlar om lika värde utan om motsatsen: ***repressalier gentemot oliktänkande.***

Värdegrund är ett begrepp som smugit sig in bakvägen i det politiska landskapet. Den som inte har rätt värdegrund är det legitimt att mobba.

Värdegrund är med andra ord ett begrepp som vänder sig mot rätten att tycka och tänka fritt.

Allas lika värde?

Denna text är hämtad från Petterssons blogg:

http://petterssons.bloggsida.se/politik/miljardregn-over-nyanlanda

Miljardregn över nyanlända

Arbetslöshet är alltjämt hög, trots detta satsar regeringen miljarder – på en statlig garantilön för invandrare.

Den 1/12 berikades vi med en ny reform, etableringsreformen, som innebär upp emot två års garantilön till alla nyanlända invandrare. Reformen ger en normalstor nyanländ invandrarfamilj 18 000 skattefria kronor varje månad i grundbelopp, förutsatt att det rör sig om en familj med minst tre barn mellan 11 och 20 år.

Utöver dessa pengar har familjen även rätt till något som kallas bostadsersättning, inte att förväxla med bostadsbidrag vilket familjen också kan ha rätt till.

• Kravet för att få pengarna är att familjens båda vuxna deltar i en så kallad etableringsplan där bland annat svenska för invandrare (SFI) ingår.

Krig är fred - och våldtäkt är ett privilegium

Denna artikel är skriven av *Henrik Johansson*, författare till *"Vattnet under broarna"*.

Den kan läsas i sin helhet på webbsidan http://henrik.motpol.nu/?p=274

Tänk dig att du sitter som domare i en rättegång. Framför dig har du en man som är åtalad för mord, och ska lämna sin version av saken.

Så här säger han:

Jag har aldrig befunnit mig på mordplatsen. Men om jag nu har varit där, så har jag i varje fall inte dödat någon. Men skulle jag ha dödat så är det i nödvärn. Eller på grund av tillfällig sinnesförvirring. Plus att jag har förmildrande omständigheter. Jag ångrar mig djupt, om jag nu hade mördat alltså.

De allra flesta skulle nog be den här mannen att bestämma sig. Är han oskyldig, eller är han ångerfull? **Det går inte att dubbelgardera.** Det blir bara idiotiskt.

Precis lika befängt blir det när Sveriges politiker och journalister kommer till ämnet våldtäkter. Och det faktum att förövarna vid överfall så gott som alltid är invandrare. Och att offren så gott som uteslutande är svenska tjejer. Även i områden som Botkyrka, Rosengård och Angered där vita är en minoritet.

Maktens första reaktion när detta kommer på tapeten. **Tysta ner, och blåneka.**

"Det är fördomar."

"Våldtäkt sitter inte i hudfärgen."

"Vem är egentligen invandrare... och du... visste du att kungabarnen har invandrabakgrund... fniss... fniss..."

Detta var vad svenskarna fick höra när gruppvåldtäkt började bli ett allmänt begrepp. Det var efter uppmärksammade överfall i Skogås där några turkar våldtog två svenska småbarnsmammor...

Liknande övergrepp skedde i Tumba, Halmstad, Skövde, Borås, Södertälje, Falköping, Vallentuna, Aspudden. Ja, faktiskt i princip varenda stad. Under samma år skedde även serievåldtäkterna i Malmö. Där ett gäng invandrare överföll sammanlagt nitton tjejer under sommarlovet. De valde bara svenska offer. Och mest uppmärksammas blev våldtäkten i Rissne där nio invandrare berättade under en lektion om hur de planerade att våldta en svensk tjej. Vilket de senare gjorde. De fick stöd av skolkompisar som berättade att våldtäkt på svenska tjejer inte var lika farligt.

Vid vartenda fall var förövarna invandrare. Vid vartenda fall var offret svenskt.

Och makten blånekade. *"Majoriteten av våldtäkterna begås av svenska män"*, var löpsedeln på Sv Dagbladet.

Expressen hjälpte till. *"Svensk, så ser den genomsnittliga kvinnomördaren ut"*, skrev tidningen för att påminna om vilka som hade den sämsta kvinnosynen.

Sedan kom rapporten från Brottsförebyggande rådet. Den visade att kritikerna hade rätt. Invandrare begick fem gånger fler våldtäkter än svenskar.

Det är bevisat. Och sedan bevisat igen. Till den grad att det blir löjligt att ens försöka påstå motsatsen.

Och samma politiker och journalistkår som tidigare teg och förnekade detta, kommer nu därför med helt nya påståenden. Det är ingen hemlighet att invandrare begår fler våldtäkter, heter det idag. Men det **beror på att de är förtryckta**. De är arbetslösa och har taskig ekonomi, och då våldtar man. Det vet alla. Förmodligen har du själv känt så precis innan löning. Visst blir man sugen på att våldta då? Dumma Vilhelm Moberg som aldrig skildrade hur Karl Oskar våldtog Kristina från Duvemåla medan de levde i Fatigsverige.

"Rasisterna" hade alltså rätt i sak medger man nu, men det är inget som påverkar i övrigt. Eftersom man samtidigt har kommit på att våldtäktsmän är förtryckta. Och med detta nya resonemang är ju våldtäkterna, rånen och överfallen på svenskarna bara bevis för vilket privilegierat folk de tillhör. Och vilka stackare invandrare måste vara som gör så här.

Hur ska man tolka detta? Betyder det att polisen kommer sluta prioritera brott mot invandrare? Och kommer rättsväsendet sluta straffa sådant hårdare? Att begå brott har ju helt plötsligt blivit tecken på att man egentligen är förtryckt.

Men i de sammanhangen snurrar resonemanget lika snabbt tillbaka igen. Våld mot invandrare är fortfarande resultat av att de tillhör en utsatt grupp. Det är bara när invandrare begår brott som logiken blir omvänd.

Kort sagt. Om svenskarna slår är de rasister. Blir de slagna är de rasister. Och i båda fallen är invandrare en utsatt grupp.

Frågan är varför makten överhuvudtaget besvärar sig med att göra undersökningar. För det spelar ju liksom ingen roll vad statistiken visar. På ena eller andra sättet blir slutsatsen ändå densamma. Svenskarna är dumma. Invandrare är en resurs. En resurs som behöver pengar.

Och nu visar statistiken att de behöver ännu mer. Vilka siffror från BRÅ skulle egentligen få politikerna att komma fram till något annat?

Vi kommer satsa mer pengar på invandrare. Eftersom de begår brott... eller blir utsatta för brott... vi vet inte riktigt... mer pengar ska de ha i alla fall. För svart är bra, och vitt är dåligt.

Ingen politiker säger det rent ut. Men är det inte den principen som alltid går igen vad som än ska förklaras?

När statistik visar att invandrare oftare blir frikända. Då bevisar det att de blir oskyldigt anklagade (Tidningen Dagen 080817). Medan statistik som visar fler dömda invandrare är bevis för att de lättare bli fällda (DN 100825).

Vi får lära oss att svenska män har den sämsta kvinnosynen. Att det är svenska män som mest slår sina fruar (SVT 060610). Samtidigt som vi också får lära oss att det är extra synd om invandrarkvinnor. Och att de behöver extra hjälp (SVT 070308).

I alla självmotsägande och inkonsekventa förklaringar finns det ju faktiskt **bara en gemensam nämnare**. Invandrare är bra, svenskar är dåliga. Och oavsett vem som gör vad mot vem så ligger det kollektiva ansvaret ändå alltid hos de sistnämnda.

Och när ursprungsbefolkningen har tagit emot nära två miljoner människor. På bekostnad av sin välfärd. När de har anpassat allt från skolavslutningar till helgdagar. Erbjudit skattelättnader, positiv särbehandling och särskilda bidrag. När de har plockat bort blonda barn från broschyrer och spargrisar från bankerna. Allt för att inte irritera de hitflyttade.

När ursprungsbefolkningen, efter allt detta, får veta att rasisterna nog hade rätt. Svenskarna blir faktiskt våldtagna av människor som man visat denna gästfrihet. Då får de samtidigt höra att det egentligen beror på att de inte har varit tillräckligt gästvänliga. De har inte gjort nog. De hitflyttade behöver mer pengar, mer förmåner. Vi måste anpassa mer.

Från ett fågelperspektiv blir det naturligtvis helt bisarrt. Men resonemanget följer ju bara den återkommande mall som blivit så vanlig att befolkningen tar den för given. Klart att det är svenskarnas fel – på något sätt.

Det handlar bara om att räkna ut hur.

Batikhäxorna och makten

Denna artikel är skriven av signaturen *Julia Caesar*. I sin hehet finns på webbplatsen http://snaphanen.dk/2010/08/22/s%C3%B8ndagskronik-batikhaxorna-och-makten/

Dagens kvinnor har en plats i solen som saknar historisk motsvarighet. Men det är kvinnorna som är de stora förlorarna när politikerna böjer sig som veka grässtrån och islam vinner mark i Väst-världen.

De fri- och rättigheter som det har tagit kvinnor flera hundra år att erövra och som vi i dag betraktar som självklara kommer – om vi inte förhindrar det – att reduceras och tas ifrån oss, en efter en. Nedräkningen har redan börjat. Sorgligt nog är det just kvinnor som i sin aningslöshet bereder väg för en utveckling som vill förpassa oss tillbaka till medeltiden.

Kvinnor födda under den senare halvan av 1900-talet har burits fram på en våg som är unik i världshistorien. Vi gick **till ett bord dukat** med fri- och rättigheter som rösträtt, rätt till utbildning och arbete, rätt till vår sexualitet, rätt att välja om och när och med vem vi vill föda barn, utbyggd barnomsorg och föräldraförsäkring, jämställdhet och "Kvinnor kan". Samhället har backat upp oss, även om det oftast har skett under hårt tryck från kvinnorörelsen.

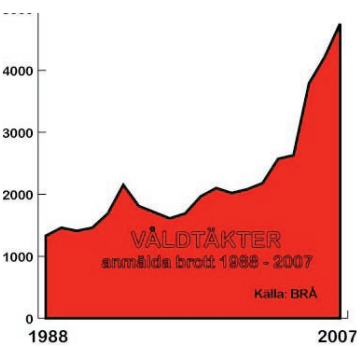
Kvinnors rättigheter är självklarheter i dag, men för bara hundra år sedan hade svenska kvinnor knappt några rättigheter alls.

Kort repetition av kvinnohistoria:

- 1810: Ogifta kvinnor i Sverige får möjlighet att ansöka om att bli myndigförklarade av kungen.
- 1845: Lika arvsrätt för män och kvinnor i Sverige.
- 1857: Kvinnan myndig i Danmark.
- 1858: Kvinnan myndig i Sverige.
- 1872: Svenska kvinnor får välja vem de vill gifta sig med.
- 1921: Kvinnlig rösträtt i Sverige.

Det dröjde långt in på 1900-talet innan kvinnor fick rätt att utbilda sig och förvärvsarbeta i alla yrken. Gifta kvinnor fick inte förvärvsarbeta alls. ...Preventivmedel var förbjudna till 1938. Både män och kvinnor var slavar under sin sexualitet, och ett oräkneligt antal kvinnor dog i ofrivilliga barnsängar.

I mitt liv har framstegen för kvinnor kommit som pärlor på en tråd; självklar rätt till högskoleutbildning, arbete på lika villkor och med (nästan) lika lön, utbyggd barnomsorg. Det har aldrig i historien funnits

en generation kvinnor som har haft det lika bra. P-pillret godkändes i Sverige 1964, fri abort kom 1975.

I dag har vi en mycket stor, välutbildad, värlvlönad och välmående medelklass som till hälften utgörs av kvinnor. Från den erövrade rösträtten 1921 har kvinnors politiska inflytande vuxit lavinartat på alla nivåer i samhället. Kvinnor finns överallt; som ministrar, på VD-poster, på universitet och högskolor, inom polisen, i domstolarna, inom skolan och barnomsorgen, vårdsektorn, transporter, industrin, jord- och skogsbruk, kultursektorn, medievärlden.

Hur använder vi vår makt?

Men med fri- och rättigheter följer också ansvar och skyldigheter. Man kan inte få det ena utan att ha det andra.

Även för kvinnor gäller det att sätta sig in i det politiska skeendet och använda det inflytande vi har. Det gäller bland annat invandringspolitiken och den pågående islamiseringen. Invandringspolitiken är det som har förändrat Sverige mest under det senaste halvseklet. Det har skett med kvinnors acceptans och gillande, trots att det är just kvinnorna som är de stora förlorarna på massinvandringsspolitiken.

I så kallade globala attityder till mångfald är kvinnor dubbelt så positiva som män.

Orsakerna till kvinnors positiva attityder tas inte upp i Mångfaldsbarometern. Där kan man bara spekulera. Trots kvinnors starka ställning i dag kan man förmoda att det är den gamla kvinnorollen som spökar. Kvinnor förväntas vara mjuka, moderliga och empatiska. Vi ska omfatta allt och alla med godhet och kärlek, ljuv mildhet och förståelse. Att vara positiv till invandrare blir ett slags förlängning av modersrollen.

Dessutom ser många kvinnor det fortfarande som sin uppgift att behaga och vara till lags, i synnerhet gentemot män. I vara till lags-syndromet ingår inte att ha en stark egen ståndpunkt, att säga nej och riskera att bli sedd som obekväm. Kvinnor ska vara vaga och behagliga och hålla god min. Motsvarande förväntningar finns inte på män.

--
I den mycket snabbt växande grupp som kallas "ensamkommande flyktningbarn" (oftast unga män som varken är flyktingar, barn eller ensamma) är könsfördelningen ännu skevare. Av de 3 476 som kom ensamma till Sverige under 2009 och hittills i år och uppgav sig vara minderåriga är de unga

männen i överväldigande majoritet med 79 procent. Bara 21 procent är flickor. Männen kommer som singlar.

Batikhäxornas värld

I kärntruppen av medelålders, högutbildade, invandringspositiva kvinnor går det att urskilja en grupp som på nätet allmänt kallas ***batikhäxor***.

Batikhäxor är de kvinnor som sväljer massinvandring och mångkultur med hull och hår utan att för ett ögonblick besinna vad det kommer att innebära för dem själva eller deras efterkommande. En sammantagen bild av batikhäxan skulle kunna se ut så här:

Hon är kvinna, medelålders, välutbildad, kulturintresserad, har ett bra jobb med mycket inflytande och god ekonomi. Hon är utpräglat positiv till mångkultur och invandrare och ogenomträngligt politiskt korrekt i allt som rör invandring och genusfrågor. Hon arbetar ofta i invandringsindustrin och har alltså personlig vinning av att massinvandringen fortsätter i oförminskad takt.

Själv har hon dock sett till att bosätta sig så långt från invandraritäta områden som möjligt. Hennes politiska inställning formades under 1960- och 70-talen då hon var aktiv i vänstern och kvinnorörelsen. Sedan dess har hon ingenting sett, hört eller förstått av världens utveckling och kommunismens sammanbrott. Hon är fortfarande vänster men har dragit sig mer åt miljöpartiet eller socialdemokraterna och inte så sällan till folkpartiet. Kvinnors rättigheter engagerar henne inte längre, hon har dem ju redan.

Inte sällan har batikhäxan en maktposition – och hon ser till att utnyttja den.

Batikhäxor i media

Här är några exempel ur den senaste tidens mediaskörd.

"Det är fruktansvärt att använda sig av en företeelse som våldtäkt för att försöka vända folk emot invandrare. I vårt arbete ser vi att våldtäkter förekommer inom alla samhällsgrupper och inom alla etniska grupper." Det säger Helena Svensson som arbetar på Kvinnojouren i Borlänge.

Ja, vem har förnekat att våldtäkter förekommer inom alla grupper? Vad Helena Svensson inte berättar är att invandrare är kraftigt överrepresenterade i våldtäktsbrott. Hon arbetar alltså på en kvinnojour. Hon är dessutom aktiv inom Feministiskt Initia-

tiv, FI. Hennes lojalitet borde ligga hos de våldtagna och traumatiserade kvinnor som hon möter i sitt arbete. Istället lägger hon ut dimridåer över vilka förövarna är – och sviker offren.

Invandrarkvinnors värld

I samma land som batikhäxor-na men på en annan planet lever tiotusentals invandrarflickor och –kvinnor. Det är ett liv i fångenskap, under total kontroll och underkastelse. Från vaggan till graven styrs deras liv av män; fäder, bröder, morbröder, makar, söner.

De lever i en demokrati men har inte rätten att bestämma över sina egna liv. En undersökning gjord av statliga Ungdomsstyrelsen visade att ca 70 000 invandrarungdomar i Sverige lever under hedersrelaterat våld och förtryck.

Den undersökning som gjordes av Stockholms stad (Kickis Åhré-Ålgamo och Ulla-Britt Fingal: *"Hedersrelaterat förtryck och våld i Stockholms stad. Rapport 2009"*, Stockholms universitet, institutionen för socialt arbete) visar en skrämmande omfattning för hederskulturen i Sverige.

Hela 60 procent av de tillfrågade Stockholmsflickorna med rötter i Mellanöstern och Nordafrika uppger att de är utsatta för hedersrelaterat förtryck och kränkningar. Minst 3 000 tonårsflickor i staden lever med oacceptabla inskränkning-ar i sin frihet. En majoritet på kvinnojourerna och i skyddade boenden utgörs i dag av invandrarflickor som flyr från tvångsäktenskap och psykisk och fysisk misshandel.

Var finns batikhäxornas lojalitet?

Både islam och hederskultur gör kvinnor till andrahandsvarer ser utan de fri- och rättigheter som är självklara för alla andra svenska kvinnor. Denna slutna värld av tvång, våld och förtryck verkar inte bekymra batikhäxorna eller andra kvinnor som utger sig för att vara positiva till mångkultur. Den tycks helt enkelt inte existera.

Aldrig någonsin hör vi kvinnorörelsen manifesteras någon solidaritet med invandrarkvinnor som är inlåsta i hederskultur och/eller förtryck i islams namn.

Systerskapet har sina begränsningar. Konsekvensen kan bara bli att vi även i fortsättningen ska ha ***två vitt skilda kvinnovärldar med olika rättigheter i Sverige***; en för svenska kvinnor och en för invandrarkvinnor.

Så mot vilka är batikhäxornas och övriga kvinnors invandringspositivism och lojalitet egentligen riktad?

Det finns ingen logik. För det är kvinnorna som förlorar mest på mångkulturen. Det är kvinnor som i dag alltmer tvingas inskränka sin frihet att röra sig utomhus för att de anmälda våldtäkterna ökar dramatiskt – med 673 procent sedan 1975. Invandrades överrepresentation vid våldtäkter är mycket stor: 450 procent.

Vi kan inte längre klä oss som vi själva vill om vi vill slippa bli våldtagna. En obeslöjad kvinna är nämligen lovligt byte enligt många muslimska mäns sätt att se.

Inte bara islam, utan politisk islam, det vill säga islamistisk fundamentalism, vinner insteg i Europa. Politikerna böjer sig som veka grässtrån i vinden. De kommer inte att skydda oss. Mycket talar för att vi står vid en ***kvinnohistorisk brytpunkt***.

Vi som hittills har ansett våra fri- och rättigheter för självklara kommer smärtsamt att få klart för oss att vi enligt islam bara är andrahandsvarer ser ägda av män. När jämställdhet och vårt moderna demokratiska samhälle ställs mot islams våldsamma och kvinnoförtryckande ideologi är det inte självklart vem som avgår med segern. Under islams utbredning handlar kampen inte enbart om kvinnors fri- och rättigheter. Den gäller mänskliga rättigheter för alla.

Japan - globalt föredöme!

"Våra barn kommer att fråga:
om ni visste att det skulle hända, varför gjorde ni inget?"

William Rees, professor i humanekologi

Miljöfrågan är något som vi alla har att förhålla oss till. Människans överlevnad kräver ett fungerande ekologiskt system. I det följande ges en förenklad introduktion till två viktiga miljöbegrepp och deras betydelse: **bärkraft** och **tärkraft**.

Den förra är en inom ekologin vedertagen term synonym med bärformåga. Det beskriver det antal individer, såväl människor som djur, som jordens ekosystem klarar av att hantera innan det påverkas negativt.

Professor Gunnar Adler-Karlsson har delat upp bärformåga i de två nämnda begreppen i syfte att understryka samspelet mellan människa och natur. Bärkraft betonar då naturens och jordens förmåga, medan tärkraft betonar människans i huvudsak negativa inverkan på den.

I sin oerhört viktiga bok *Ondskans biologiska ursprung* (2008) tar han också upp en grundläggande och på samma gång enkel ekologisk regel att ta hänsyn till: *det måste råda en balans mellan bärkraft och tärkraft*.

Eller ännu tydligare: antalet tärande människor får inte överstiga bärkraften.

Kring 2050 är vi 9 miljarder. Den dagen är det inte längre olja, mineraler, gränser, religion, makt eller annat som står på spel. Då är det krig för den grundläggande överlevnaden som gäller. Evolutionärt inriktade forskare såsom Garret Hardin eller Tatu Vanhanen menar att kampen om sådana resurser, mat och vatten, är den främsta om vilken framtiden kommer att stå.

Det tycks som om Kina och framförallt Japan, möjligen också Finland, är några av de få länder i världen som förstått vikten av att det måste råda en balans mellan bärkraft och tärkraft. Kina har sedan 1979, då enbarnspolitiken infördes, haft som uttalat mål att inte bli fler. Lagen om att man får skaffa endast ett barn per familj har bidragit till att dess befolkning är uppskattningsvis 400 miljoner färre än vad man annars skulle ha varit.

Finland och Japan har båda en negativ befolkningsutveckling, dvs färre än 2,1 barn per familj, i kombination med en liten invandring.

Japan med sina 128 miljoner invånare är med europeiska mått nästintill radikalt. Trots en tilltagande befolkningsminskning vägrar man invandring; hellre får robotar, som

används alltmer, hjälpa till att ta hand om de gamla. Man anpassar sig för att minska befolkningen, kanske ner mot de 65 miljoner som prognoser pekar mot, varför det naturligtvis inte finns anledning att syssla med (permanent) invandring.

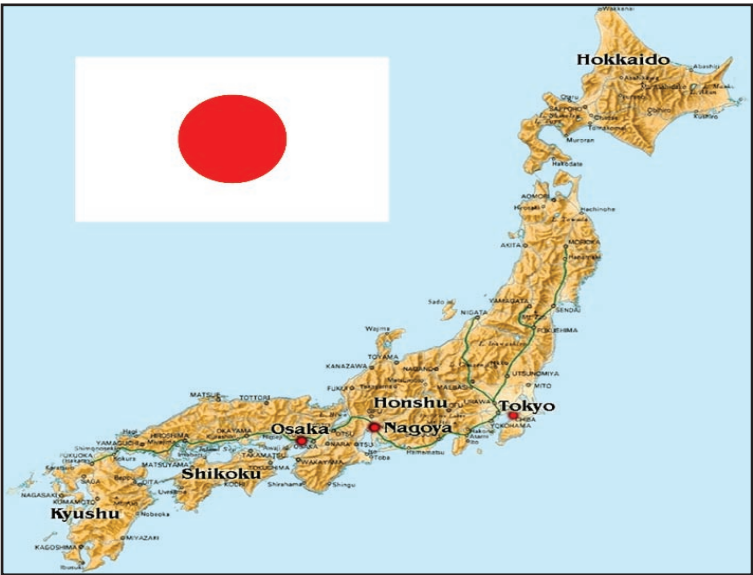
Fyra svenska forskare från olika discipliner har tagit upp miljö- och befolkningsfrågan i en viktig artikel på DN-Debatt ... och satte fingret på prognosen om att jordens population ... Detta kräver *"en exploatering av merparten av de kvarvarande odlingsbara ytor på jorden"*.

Slutsatsen blir att en minskande befolkning krävs, både regionalt och globalt, för att undvika framtida konflikter.

Kvartetten kritiserade också politikernas och ekonomers tal om att vi måste bli fler för att kunna ta hand om den växande skaran äldre: *"Men de som är unga nu blir gamla en dag. Med ökande befolkning blir det således allt fler gamla att ta hand om – med konsekvensen att befolkningen fortsatt skulle behöva öka, vilket är en omöjlighet."*

Man anför en lösning av traditionalistiskt snitt: *"Några kanske invänder att befolkningsminskning ökar risken för social isolering. Vi tror det är precis tvärtom. Det öppnar vägen för nya nätverk med kusiner, sysslingar, kusinbarn, gammelfarbröder och så vidare. De färre barn som föds kommer att tas väl om hand och må bra när de är älskade, får tid och omtanke och är omgivna av kloka och stabila vuxna."*

Kvartetten vänder sig alltså implicit mot politikernas förordande av massinvandring för

Denna artikel, skriven av *John Järvenpää*, kan läsas i sin helhet på webbsidan <http://www.reaktion.nu>

att ta lösa åldringsfrågan. Inte bara det – de ger en traditionalistisk lösning på saken.

Detta kan kompletteras med att ungdomar som inte längre behöver göra värnplikten (som enligt Sverigedemokraterna bör återinföras) istället får göra en form av "allmän solidaritetsplikt" där man tar hand om just de gamla. Förutom det ur miljöhänsyn pragmatiskt riktiga skapas på detta sätt en naturlig interaktion mellan den äldre och yngre generationen. Man kan också tänka sig att det, i kontrast till det senmoderna "hedonistiska" levnadssättet, krävs ett återupprättande av traditionella normer och värden med ansvarstagande och eftertänksamhet samt respekt för livet och naturen.

Sammanfattning, slutsats

I Sverige såväl som inom EU-sfären talar politikerna om att "vi måste bli fler". Mot bakgrund av givna bild ter sig den strävan som närmast mardrömslik. Politikerna tänker kortsiktigt, för konsumtionens och den ekonomiska tillväxtens skull. För miljöns och människans egen skull pekar det mesta istället på att vi måste konsumera miljövänligt och bli färre.

Med en mindre befolkning skulle förvisso den "ekonomis-

ka tillväxten" minskas, räknat i absoluta tal. Tittar man relativt på saken ser man emellertid att exempelvis Sveriges ekonomi och konkurrenskraft var mycket stark för 40-50 år sedan, med några miljoner färre invånare; Sverige har visserligen gott om bärkraft, men sett ur konfliktperspektiv bör inhemskt barnafödande stimuleras framför import av potentiella konflikter.

Vad anbelangar invandring och konsumtion kan det anmärkas på att många invandrare lever på bidrag som inte används för konsumtion i Sverige; istället sänds stora summor till släktingar i de "forna" hemländerna parallellt med att man semestrar eller rentav av bor där stora delar av året.

Tekniken har också gett oss större och fler skördar. Men det sker på bekostnad av att jordarna slutligen utarmas. Födan är alltså inte oändlig.

I ett längre perspektiv – inom en relativt snar framtid(?) – torde Japans befolkningspolitik bli en ledstjärna för alla världens länder. Ingen kommer ifrån det faktum, att det måste finnas en balans mellan tärkraft och bärkraft, mellan det som vi tar och det som jorden kan ge utan att resurserna tar slut. Livet är ingen självklarhet.

Det kan också väcka inspiration att ta del av hur Nestor Kirschner fick Argentina på fötter och hur bödlar från tortyrens 70-tal ställs till svars.

Vi kan lära av varandra, men det internationella samarbetet ska baseras på fria folk och självständiga nationer.

Jag ser det som att min nationalism är av samma slag som socialdemokraternas under **Per-Albin Hansson**.

Vi ska hjälpas åt, men innan vi kan respektera och visa solidaritet med andra folk måste vi kunna respektera oss själva och få visa solidaritet med andra svenskar.

Vill man arbeta för Sveriges bästa? I så fall är man, enligt min definition, "nationalist".

Eller *"sverigevän"*.

Är jag nationalist?

Denna artikel, skriven av *Jan Milld* och kan läsas i sin helhet på webbsidan: <http://janmilld.wordpress.com/2010/11/10/ar-jag-nationalist/>

Mitt svar på frågan blir "ja".

Jag räknar mig som "nationalist" - i den bemärkelsen att jag vill försvara:

A. nationalstaten, ser den som en nödvändig arena för en fungerande demokrati.

B. svenskers rätt till ett eget land. Precis som andra folk ska ha rätten till sina egna länder.

Jag är alltså motståndare till expansionism och imperialism. Sverige ska hålla sig inom sina egna gränser, i varje fall med sina soldater.

Jag är också motståndare till chauvinism. Vi svenskar ska inte behandla andra folk som mindervärdiga, vi har alla ett grundläggande människovärde, som ska respekteras.

Därmed inte sagt att envar i världen har rätt att flytta till Sverige och bli försörjd med svenska skattemedel och/eller brottslig verksamhet.

Vi har rätt att värna våra gränser och reglera invandringen.

- Vi har den moraliska rätten att göra så.

- Och det är praktiskt genomförbart, om den politiska viljan finns.

Massinvandringen och evangeliet

Bland många europeiska kristna är det idag tabu att ifrågasätta eller ens diskutera den omfattande utomeuropeiska invandringen till Väst. Fastän denna snabbt förändrar våra länder bortom oigenkännlighet och hotar såväl vår särart som vårt kristna arv. Kristna i Väst fördömer oreflektat kolonialtiden, men talar över huvud taget inte om den pågående koloniseringen av Europa. Som om bara utomeuropeiska folkslag hade något egenvärde, besatt några rättigheter. Här ligger en hund begravnen.

Den som vågar ifrågasätta detta tabu fördöms snart som "rassist". De teologiskt något mera bevandrade åberopar kanske Bibeln. Inte sällan rör det sig då om lösryckta eller vanställda citat ur Gamla testamentet. Minst lika ofta handlar det om missförstådda utdrag ur Nya testamentet som för den goda sakens skull tolkats om för att passa tidsandan, annorlunda uttryckt kulturmarxismens postulat. Knappast en kristen referens... Och faktum är att den kristna medeltidens helgon och teologiskt lärda hade häpnat inför dessa fashionabla nytolkningar.

Samariten

Vad svarar man ihåliga argument från människor som inte vill höra svaret? Inte mycket. Låt oss i stället begrunda ett argument med tyngd, evangeliets liknelse om den barmhärtige samariten - som många åberopar i sitt försvar av dagens massinvandring till Väst.

Vi skall fråga oss: *Vad säger Jesus med denna liknelse? Och vad säger han inte?*

Vid något tillfälle fick Jesus frågan vilket det främsta budet var (Luk. 10:25-37), och han svarade: *"Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv"*. Nu var det emellertid så att den som ställt frågan var en skriftlär, vad vi idag skulle kalla en teolog. Fast på den tiden var teologens huvudsakliga syssla att fastslå vad som var tillåtet respektive

förbjudet, ungefär som i islam än idag. Utifrån detta synsätt var det särskilt viktigt att reda ut vilket av den gudomliga lagens bud som var det viktigaste. Inför Jesus första svar ställde teologen en följdfråga: *"Vem är då min nästa?"* Och det är alltså i detta sammanhang som Jesus lägger fram liknelsen om den barmhärtige samariten.

En man var på väg från Jerusalem till Jeriko. Vägen dit är brant: Jeriko, som ligger närmare Röda havet än den heliga staden, befinner sig flera hundra meter under havet, medan Jerusalem ligger på en höjd, nästan 1000 m över havet. Av

ner inga etniska, politiska, språkliga eller för den delen religiösa gränser. Vi skall dock se att saken är mera invecklad än så.

Ett tankeexperiment

Låt oss nu utföra ett tankeexperiment, låt oss ändra litet i liknelsen.

Vi tänker oss samariten på sin åsna på väg till Jerusalem. Han får syn på den man som fallit offer för rövarena och grips av medkänsla. Efter att ha stigit av åsnan närmar han sig den sårade mannen där han ligger. Men denna gång upptäcker han att ett andra offer ligger jämte det första. Till sin för-

De flesta känner till Bibelns berättelse om den barmhärtige samariten, men vad är innebörden av det kristna kärleksbudskapet?

- Är det en total självutplåning?
- Är det att alla människor står en lika nära?
- Är det att invandringen måste vara oreglerad?

Om detta skriver här Jean Morin, katolsk präst, verksam i Frankrike.

skräckelse inser han att det hans egen mor! Och samariten har bara med sig en enda åsna - han kan med andra ord endast undsätta det ena offret.

Skulle han i denna belägenhet inte välja att hjälpa sin egen mor först vore han ett eländigt odjur. Och Jesus lära går inte ut på att förvandla oss till odjur. Liknelsen om den barmhärtige samariten vill förvisso peka på en gräns-överskridande sida av den kristna kärleken. Förden skull upphävs inte skapelseordningen. Förden skull upphävs varken den naturgivna hierarkin eller **närhetsprincipen i våra skyldigheter till nästan**.

Våra skyldigheter mot nästan minskar med avståndet och allteftersom de gemensamma naturgivna banden minskar i antal. Och för att nu tala om invandring: främlingar i vårt land har inget särskilt företräde, inga särskilda rättigheter. Tvärtom. Statsmaktens skyldigheter står också i första hand till det egna folket.

Låt oss nu åter ändra i liknelsen ur Lukasevangeliet 10:25-37. Samariten får alltså syn på en skadad man längs vägen. Han plåstrar om honom, för honom till redan nämnda vårdshus och gör i allt som Jesus sagt.

Nästa gång som han har vägarna förbi finner han emellertid vårdshuset närmast i ruiner. Han får höra att den skadade mannen, sedan han hämtat sig, blivit hotfull, velat ta över vårdshuset och sökt mörda värden. Efter att traktens män kommit till vårdens undsättning hade samaritens skyddsling flytt, men kommit tillbaka i skydd av natten. Han hade då våldtagit vårdens dotter och slutligen satt eld på vårdshuset. Vårdens liv låg nu i spillror.

Säg mig nu: har vårdshusvärden en skyldighet att ta emot våldsverkaren en andra gång? Och skulle samariten på nytt hjälpa honom? Svaret tror jag är uppenbart. Det borde det i vart fall vara.

Inte nog med att vi har en dagiven rätt att försvara oss. Vi har en av Gud påbjuden skyldighet att försvara det egna och dem som står oss nära.

Vi har också en skyldighet att lära oss av verkligheten. Den förhårdade brottslingen skall inte mötas med eftergivenhet och tillkämpad naivitet. Sådant vore lika som onaturligt okristligt.

Kristen realism

Liknelsen om den barmhärtige samariten handlar allra minst om att blunda för verkligheten. Lögnens fader är inte Gud, utan djävulen. Kristna är skyldiga att iaktta verkligheten och rätta sig efter den. Och hur skulle vi i dagens konkreta situation kunna blunda för vad för slags folkslag det är som alltför ofta söker dig till Europa? Alltför ofta rör det sig om lycksökare och brottsbenägna. Detta måste ansvarsfulla beslutsfattare ta med i räknestycket. I annat fall syndar man mot det allmänna bästa, det vill säga mot sin nästa.

Detsamma gäller frågan om islams insteg i Europa. Inte minst vad gäller muslimer som företräder en klassisk tolkning av islam, det vill säga muslimer som förespråkar såväl ett bedrägligt beteende som våld mot "de otrogna". I en tid då européer föder alltför få barn, i en tid då europeisk identitet genomgår en allvarlig kris efter att i årtionden ha undergrävts av kulturmarxismen, är islams närvaro i Europa naturligtvis en källa till stor oro. Man märker heller ingen reciprocitet från muslimernas sida. I muslimska länder förföljs kristna. Medan våra eliter vänder bort blicken. Inte olik översteprästen och leviten i den liknelse vi tittat närmare på. Vi har all anledning att inte göra som dem.

Vår nästa är ibland förvisso främlingen. Vanligtvis är han dock vår mor, en granne, en kollega... Vanligtvis utövar vi kärleken till vår nästa i umgänget med dem som står oss nära. Därför nämner Tio Guds Bud denna sorts närhetsband, men inte främlingen.

Inget är omänskligare än globaliseringens vilja att göra oss alla till rotlösa, utbytbara, masskonsumerande nomader utan särdrag och särskilda känslor för närstående. Föreställningen enligt vilken Jesus skulle ha anbefallt något liknande är antingen befängd eller satanisk.

Artikeln är översatt av Ansgar Birgersson och hämtad ur tidskriften Nationell Idag, <http://www.nationellidag.se>

Boken "**Världsmästarna**", från hösten 2010:

Den svenska invandringspolitiken är extrem. Sverige är ett land under kolonisering. Svenska regeringar har – oberoende av partifärg – utnämnt Sverige till världsmästare i godhet och förvandlat landet till global socialbyrå.

Sedan 1980 har det lilla landet med 9 miljoner invånare tagit emot 1,3 miljoner invandrare. Var femte svensk har i dag invandrarbakgrund. Av dem som har kommit är bara 5 procent flyktingar. Majoriteten på 95 procent kommer i huvudsak för att ta del av Sveriges frikostiga välfärdssystem. 96 procent saknar pass eller andra ID-handlingar men beviljas ändå permanent uppehållstillstånd. Svenska myndigheter känner alltså inte till identiteten hos det absoluta flertalet som släpps in i landet.

Den ansvarslösa politiken medför stora och djupgående konsekvenser för landet och dess invånare. Statsskulden skenar, skolor och bilar bränns ned varje dag, våldsbrottsligheten ökar och blir alltmer brutal. Förorterna utvecklas allt snabbare till segregerade etniska enklaver befolkade av ett importerat bidragsproletariat.

Författaren bakom pseudonymen Julia Caesar är journalist med lång erfarenhet från mediavärlden

Boken "Världsmästarna" kostar 200 kronor och beställes genom denna internetadress:

<http://booksondemand.e-butik.se/?artnr=2044>

Vitboken, från våren 2010, handlar om Sveriges väg från ett folkhem till ett så kallat mångkulturellt samhälle. Materialet i sin helhet - som omfattar 17 kapitel - finns på internet: **www.vitbok.se**

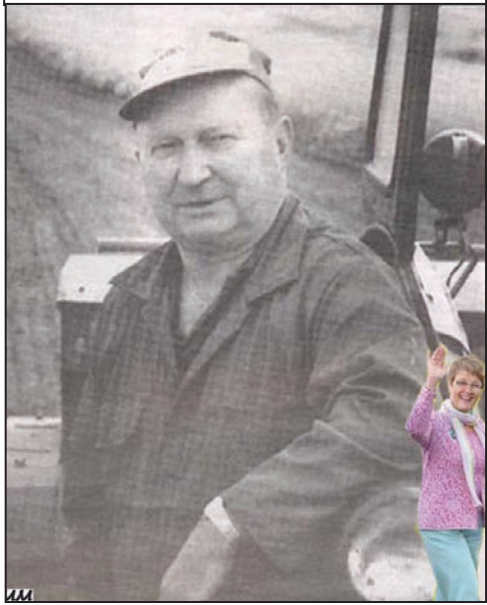
De 17 kapitlen har dessa rubriker:

- 1: Massinvandring
- 2: Avsvenskning
- 3: Diskriminering
- 4: Orättvisor
- 5: Lägre kvalitet
- 6: Islamisering
- 7: Avdemokratisering
- 8: Fysisk otrygghet
- 9: Kostnader
- 10: Historisk återblick
- 11: Motståndet
- 12: Maktens metoder
- 13: Förljugenhet
- 14: Argument
- 15: Vilka bär ansvar?
- 16: Andra västländer
- 17: Varför?

Hela materialet finns alltså på webben. Det skulle fylla en bok på 700 sidor eller mer.

Ett sammandrag på 184 sidor har dock tryckts upp och kan beställas genom att sätta in **96 kr** på postgiro **80 73 30 - 6** (60 kr för boken, 36 kr för porto)

Vitboken är en hyllning till Sven-Olle Olsson i Sjöbo. Det blev ett rungande besked - 2/3 röstade nej. Förmodligen skulle resultatet ha blivit detsamma om svenska folket som helhet givits samma möjlighet att rösta om invandringen.

Denna eftervalstabloid, som delas ut våren 2011, är en uppföljning av "**Något annat parti?**", som delades ut före riksdagsvalet 2010.

Meningen är att följa upp med ytterligare en tabloid av samma slag under hösten 2011 eller våren 2012.

Kommer detta att visa sig möjligt?

Det beror på vilket stöd projektet får! Dvs hur många som hjälper till med utdelningen eller ger ekonomiskt stöd.

Ekonomiskt stöd för tabloidprojektet kan sättas in på pg **80 73 30 - 6**.

Vill du medverka i utdelandet?
Skriv till **info@vitbok.se** eller ring **0258-10149**.